

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lucae Opalenii. Marsalci Curiae Regni Poloniae. Seu
(Anagrammaticae.) Pauli Naeoceli De Officiis Libri Tres**

Opaliński, Łukasz

Amsterdami, 1668

Pars Capitis Altera. De Abrenuntiatione: cujus vis, atque modus declaratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46825](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46825)

Mortificatio, dictis vitiis, non faciliè obnoxia est.

Cæterùm, totum hoc, ab una causa *Ex amo-*
 oriri, & ad finem unum *referrì debet:* nem- *re cau-*
 pe, *ad amorem Dei:* qui, cùm *non mansu-* *sam habe-*
rum se in homine dixit, eò, quòd caro sit; *at & fi-*
 Ideo, hunc primum obicem carnis amo- *nem.*
 vere oportet: ut nobiscum manere velit.
 Hunc, inquam, primum gradum, scan-
 dere conanti. Id Christus, vitâ suâ nos do-
 cuit: & exemplo. Ad hunc agonem in- *Id Chri-*
 vitans; si quis, inquit, vult venire post me, *stus docuit*
 tollat crucem suam, & sequatur me. Et *& mon-*
 iterum; *qui non tollit crucem suam, non est* *stravit.*
me dignus. Hoc est auctoramentum ejus
 militiæ: cui dedere nomen omnes, *qui ei*
olim compassi, nunc corregnant.

PARS CAPITIS ALTERA.

*De Abrenuntiatione: cujus vis, atque modus
 declaratur.*

Alter potiundi amati, ejusquè in se deri- *Abrenū-*
 vandi, gradus, seu modus est, *Abre-* *tatio est*
nuntiatio: quam voco, mortem cupiditatis: *mors cu-*
 ut nempe rerum externarum, omnis ap- *pudatatis.*
 petentiæ, prorsus vacui, toti vacare amo-
 ri Divino possimus.

Quod ut impleamus; non modò concu- *Et abdi-*
 piscentiæ oculorum, seu avaritiæ, opponere *catio ex-*
 O 4 *justi-* *ternorum.*

justitiam, ejusque recensitas partes, quibus, rectus usus, eorum quæ extra nos, præcipitur; oportet: *sed omnem affectum, & penè usum etiam ipsum, ac sæpè possessionem abdicare.* Hoc enim & ratio requirit: & exemplum: & demum edictum Christi.

Quibus non potest jungi amor Dei.

Ratio primùm: quia *infinitum, rectè amari non potest, nisi toto amore.* Si eum, ad *finita deflectis; & partiris; ac dividis; jam fornicaris: & adulteras.* Amor enim Divinus, ob dignitatem solidam, & indivisam, non fert rivalem. Impatiens consortis est: quia *solus est. Totum totus requirit.* Ignoratio itaque, oblivio, vel contemptus veri boni, est; alia præter illud confectari: & tam vilia & abjecta, ei sociare; injuria: & offensa. Exemplo deinde docuit Christus: *se nil externum appetere: nil possidere: se solo contentum esse.* Denique edixit: *omnis, inquit, ex vobis, qui non renuntiat omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus.*

Affectus primùm.

Id fit partim *affectu*, partim *re ipsa.* Quoad affectum; hunc ut valde moderatum, aut penè nullum, ad externa omnia habeamus; firmare imprimis oportet animum, verâ eorum æstimatione. Eâ nempe: quam schola Christi, aliter quam olim Philosophia docet. Etsi enim Stoici, magno animo, sola bona, quæ honesta; malatantum, quæ turpia; vocavere; alia verò *adici-*

Non modo indifferencia censenda.

ἀδιάφορα ἢ ἰσοτερεῖα, id est indifferentia & neutra; Attamen hæc εὐχρηστία, λιπυτά, ἀξίαν ἔχοντα, id est commoda, acceptanda, æstimationem habentia, docuere: & si optio daretur; eligenda; ac anteponenda: *Christiana verò sapientia, longè ulterius, in vilipendio, & aspernatione talium progressa: eligenda.* Non modò enim, ea non bona, & *adiphora* dixit; sed ἀληπῶτα, etiam, ἢ ἐκ ἀίρετα *non acceptanda,* eo ipso ostendit; Quòd *his contraria, & nec eligenda.* *opposita; Paupertatem nempe; uti & dolorem, ac luctum; vocavit, non modò non mala, sed etiam beata: Quod æterna nobis assignavit: ea; contemptu mundi hujus parare docuit: eorum spe, hæc aspernari iussit: non hinc thesaurizare, sed in cælis.*

Manifestum autem est: mundum in æstimatione talium, aberrare: cùm Christus, æterna Sapientia, qui nec fallere, nec falli potest, contraria anteposuerit. Meritò itaque imitari eum; qui sunt ejus. Unde Apostolus, omnia externa; & detrimenta vocavit; & retrimenta. Sibi què mundum dixit crucifixum: & se mundo. Talem animum, similem què mentem, omnibus habere oportet: qui Christiano nomine censentur: & non affectu hæc possidere; sed usu.

Quantò autem altius non possidere! *Et re ipsa abjicere!* Hoc est demum, *pressè insisterere vestigiis Christi: hoc obtemperare*

consiliis ejus. Suasit enim ille: *si vis perfectus esse; vade, & vende omnia, quæ habes: & da pauperibus.* Habuit què tot sibi obsequentes: qui relictis omnibus, secuti sunt eum. *Adeoquè hæc derelictio, ei placuit; ut cuidam de hereditate herciscunda sollicito, & ut divideretur ab eo petenti; detrectaverit: subjunxerit què: videte & cavete, ab omni avaritia, quia non in abundantia cujusquam vita ejus est, ex his quæ possidet: Ante verò discipulis edixerat: Nolite possidere. Ne verò egestatem timerent; vario exemplo Divinæ providentiæ commouit: & qui dedit animam, & corpus; daturum certò alimenta, & vestem.*

Et eo invitante.
Et providere promittente.
Merito itaque hoc agendum.

Merito itaque, Abrenuntiatio acceptanda: non modò quia jussà, aut suaasa; sed quia, ad amorem divinum necessaria: & hoc potissimùm fine, si non re ipsa, saltem animo & affectu implenda. Magnum enim obicem, curæ hujus seculi, ponunt Deo: prohibent què ne animos nostros invisat: & intret. Non potest esse hospes, sollicitæ mentis, & turbatæ, circa plurima: sed quietæ: vacuæ: & illi soli vacantis.

PARS CAPITIS TERTIA.

Indiviniatio.
Vel Deificatio.
Abnegatio necessaria.

De Abnegatione: quæ describitur: ostenditur què: quomodo tandem theosis proveniat.

NON satis verò est, ut Deo vivas; carne & cupiditate mori; non potes eum sequi,